

Louise Hoffsten, Lena Katarina Swanberg. En näve grus. Forum förlag

”Min pappa hette Gunnar Hoffsten och var kapellmästare. Jag älskade honom och det gjorde verkligen Linköpingsborna också... Mig fick man väl liksom mer på köpet”. Så börjar Louise Hoffsten lite försiktigt berättelsen om sig själv. En berättelse som i många stycken tar vid där hennes förra bok Blues (1998) slutade. ”En näve grus” handlar om livet vidare, som just en näve grus. Ibland en smärtsam metafor som när förhoppningar låter sig grusas, men lika ofta en stark och livsbejakande bild, att själv vara gruset som hörs, står emot och får andra med sig. Mer än en biografi vill jag kalla den är boken för en blues. Den lösligt berättande stilen, de tvära kasten mellan motgång och lycka, det lite släpiga tonläget, allt ger Louise Hoffstens berättelse en rytmisk puls som liknar just bluesen. Louise Hoffsten har både i sitt privatliv och sin karriär som musiker tvingats leva på gränsen mellan ambition och lust å ena sidan och på den andra stress och sjukdom. Vikten av att finna en balans mellan dessa ytterligheter har varit avgörande.

Berättelsen rymmer många sorger med den egna sjukdomen i MS, maken Dans cancer och pappa Gunnars demenssjukdom innan han gick bort. Men det är också kamplysten musiker läsaren möter i denna blues. Inte minst skivbolagens hänsynslösa utnyttjande får en släng av slev. Runt handleden har Louise Hoffsten biskop Martin Lönnebos pärlor som Frälsarkransen. Men hon ger varje pärla ett eget namn och innebörd. Framträder bilden av en människa som vågar gå sina egna vägar, som förbehållslöst älskar sin familj och vänner, men som också kan reagera med kraftfull ilska inför dumhet och tanklöshet.

Kapiteln om pappan och deras samhörighet som musiker är några av de mest finstämda i boken. Journalisten Lena Katarina Swanberg har medverkat att skriva ”En näve grus”. Men orden, pulsen och känslorna är Louise Hoffstens egna. De går inte att ta miste på. En härlig släpig blues, en näve grus som motstånd och hopp. Det var ofantligt mycket linköpingsborna fick på köpet med Gunnar Hoffsten. Vi fick Louise Hoffsten!

Jakob Carlander.